

TOVERI
 Linna suomalaisen työväen liiton lehti.
 W. N. REIVO LAURI MOILANEN
 ADOLF SALMI A. B. MAKELA
 SULO SYVANEN

TOIMITUSKUNTA:
 W. N. REIVO LAURI MOILANEN
 ADOLF SALMI A. B. MAKELA
 SULO SYVANEN

TOVERI
 (THE COMRADE)
 The organ of the Finnish workers in the
 Western States. The only Finnish daily in
 the West. Published daily, except Sundays,
 at Astoria, Ore., by the Western Work-
 men's Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18,
 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon,
 under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
 Yhdysvalloissa ja Canadassa:
 Yksi vuosikerta... \$4.50 6 kuukautta... \$2.25
 3 kuukautta... \$1.50 1 kuukausi... .50
 Suomessa ja muualla ulkomaille:
 Advertisment rates in effect July 1, 1912. 40
 cents per inch. Special discount is allowed
 for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREG.
 AUC. NIKULA, Manager.

SUBSCRIPTION RATES:
 In the United States and Canada
 One year... \$4.50 Six months... \$2.25
 Three months... \$1.50 One month... .50
 Advertising rates in effect July 1, 1912. 40
 cents per inch. Special discount is allowed
 for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREG.
 AUC. NIKULA, Manager.

Ilmoitushinta \$1.50 palstatunalla. Kuolessaan
 ilmoitukset \$1.50 kerta ja muuttovaijasta
 \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä ja avioliito-
 ilmoitukset 50c kerta, hautaus- ja
 hautausmaailmoitukset 25c kerta, naima-
 ilmoitukset \$1.50 kerta, avioeroilmoitukset
 \$1.00 kerta. Desoivat ilmoitukset sopimuk-
 sen mukaan. Datunaisista ilmoituksista
 tulee tähän suoraan maksaa. Kuukausi-
 kuita suositellaan vapaasti.
 Huomautus sijaitse 10:nen ja 12:n katu-
 jien kulmassa. Retseptit: konttori 305,
 toimitus 832.

**Sovitteluperiaateko
 luokkaperiaatteen eteen?**

Nykyisiin, jolloin työläisten lakkoutumisoikeudet, ja siis oikeudet etujensa valvontaan millään tavalla, otetaan pois sen ohjelman perusteella, jonka luokkarouha-evaangelistat ovat ottaneet ajaksen, on paikallaan tarkastaa niiden periaatteiden pohjimmista luonnosta, joilla lakkousoikeudet vaihdettaisi pakollisiin neuvotteluihin.

Pitemmittä selityksittä on tunnettua, että sovittelua koetaan tykkyttää lakkajien tilalle siksi että ei milloinkaan syntyisi lakkoja, josta siten voitaisi välttää töiden keskeytys. Mutta ajatus sellaisesta edellyttää enemmän, se edellyttää sitä, että jos kerran voidaan sovittelun avulla aina saada sopimus aikaan, niin lakon syy on muka siten poistettu. Se edellyttää siis työn ja pääoman etujen ratkaisua kapitalistisessa yhteiskunnassa, tavalla, joka tekisi järjestelmän muuttamisen tarpeettomaksi.

Ja edelleen, edellyttäessä että kun kerran lakot eivät ole välttämättömiä, niin työläisten järjestymisenkään ei ole välttämätöntä; järjestyneen työväestön tilalle astuu järjestymätön "joukko", jonka "oikeudet" työnantaja joutuu tunnistaa?

Luulisi että sovitteluihin pyrkivätkin sentään koettaisivat pysyttää unionin tunnustamisvaatimuksessa, mutta siten ei ole laita, vaikkapa joku saattaa sellaista ajatella. Tosiseikat ovat jo tähän mennessä osoittaneet, että unionien toiminta jää merkitystä vaille. Unionit eivät saa unionina valita edes sovintolautakunnan jäseniäkään, vaan työmaille vallitseva työläisjoukko. Ja kun jokaisella työmaalla on aina jokin sellaisia, jotka eivät ole pakotettuja kuulumaan unioniin, niin unioni menettää määräämisvoimansa. Mitä tarkoitus sille silloin enää jää, kun sillä ei ole valtaa vaikuttaa työsuhteisiin, lienee pitemmittä selityksittä selvä juttu.

Ja siihen on tultu niiden periaatteiden perusteella, joilla luokkarouhaa lähdetään rakentamaan. Etajien yhtäläisyydestä lähdetään ja niillä seisoo se yhteisten etujen pilvilinna, jonka varjossa työväenliikkeen elinjuuria nyt katkoillaan! Sellainen tilanne on luokkakäökäntä mitä surullista, mutta minkä hyvänsä muunnalisen ajatuksen siitä muodostaakaan, on aina väärässä.

Sovitteluperiaatteen asettaminen luokkaperiaatteen tilalle jotta välttämättä työväenliikkeen vararikko. Ja amerikkalainen unionismi on sen ajatuksen saattama nykyisin niin syvästi, että sen siitä pelastaminen vaatii ankaraa kühvittämistä, jos sillä kielellä näin vakavasta asiasta voitaisi puhua. Kun "yhteisistä eduista" taas lakataan puhumasta, huomataan hämmästyneinä,

että niiden inhottavalla uhrilattarjalla on tukehtuttamalla tapettu työväestön järjestöt, tai ainakin myrkytetty ne siinä määrässä, että niistä ei tule enää taistelua-asetta muuten kuin uudestaan muodostamalla.

Järjestöt, jotka ovat asettuneet sille periaatteelle, että joissakin asioissa voidaan kyllä vaaratta sovitella, eivät tavallisesti huomaa rajaa mihin saakka saisi mennä, ja minkälaisissa asioissa voidaan sovitella. Kaikkikin taistelut ovat pakosta soviteltuja, ja useassa tapauksessa on parempi, että koetetaan saada aikaan sovittelun avulla se mitä lakonhalla on lähdeTTY hakeamaan, mutta silloin kun antaututaan sen käsitteeseen valta, et-lä lakkoutumisoikeuksista luovutaan ja vain sovittelulla saadaan parannuksia, tullaan eittämättä siihen, että tyydytään myöskin siihen mitä sovittelulla saadaan. Ja se ei ole yhtään muuta kuin se, että tyydytään siihen mitä kapitalistiluokka suvaitsee antaa.

Sovittelun, joihin antautuutaan voimastuettujen pakottamana, tietoisina siitä, että suoranaishella taistelulla ei mahdollisesti saada sen enempää, ovat kokonaan toisilla periaatteilla kuin sovittelut, jotka tunnustetaan tapahtuvan yhteisten etujen perusteella. Sillä mitään yhteisiä etuja ei ole työväenluokan ja kapitalistiluokan välillä, niin todennäköiseltä kuin sellainen saattaa joskus näyttääkin. Tietoisena toimii kumpikin luokka aina omien etujensa saavuttamiseksi ja vastustajansa vastaan. Ja luokat ovat jyrkemmän toisiaan vastaan kuin luokkien ryhmät, kaikista päinvastaisista olettamuksista huolimatta.

**Takomaan silloin kun
 rauta on kuumaa**

Itävaltioissa toimeenpannut nimittysvaalit ovat osottaneet puolueemme voiman siellä olevan nopeasti kohoamassa. Sankat äänestäjäjoukot rientävät sosialistipuolueen lipun alta esimään suojaa kapitalismin altuudesta yltyvää kiristystä ja riistoa vastaan. Sellaisia suurissa kaupungeissa, kuin Buffalossa, Tole-dossa, Daytonissa ja monessa muussa on sosialistipuolueen äänimäärä kohonnut sadoilla prosentilla. Ja muutaman päivän päästä toimeenpantavissa New Yorkin kaupungin vaaleissa laskevat kiihkoisimmatkin porvarilliset sosialistipuolueen äänimäärän kohoavan enemmän kuin sadalla prosentilla, jopa toiset useillakin sadoilla.

Tulipa virkapaikkoja tällä kertaa sosialistien käsiin, tai ei, ei ole niinkään suuresta merkityksestä, kuin se että äänimääräme osottaa voimakasta kasvua, ja samalla tavalla puolueemme jäsenmäärä, joka onkin tärkein kaikista.

Ja miten kypä muuten voiskaan olla laita. Viime vuosien aikoina sosialistisessa liikkeessä vallinnut lamaannustila on päätymässä, sillä täkäläinenkin työväestö alkaa viimein huomata, että mitään pelastuksen mahdollisuutta ei ole yhdessäkään porvarillisissa reformipuolueissa, niin moniluokuisena kuin niitä viime vuosien aikana on synnytettykin. Ainoa mahdollinen kansan puolue on sosialistipuolue, joka aina ja kaikkialla ajaa tinkimättä työväestön, siis kansan valtaavan ennemmiston etuja.

Sellaiset taantumuksen tukipylväät kuin Roosevelt, Taft ja Hughes ja muut vanhojen puolueiden poliittiset vehkeilijät kokeilevat voimiaan selittää jokaisen, joka äänestää muita kuin porvareita, olevan "valtakunnan vihollisen."

Porvarien leirissä on huomattavissa osittuinen sekaannus. New Yorkissa vallitsee tavaton hämminki siksi, että laskettiin väärin sosialistien voima. Luultu ainakin vielä tämä kerta tavatan ajaa valtaan vaikka minkälaisilla valteilla. Ei välitetty vaikk

ka voimia keskinäisten etuulujen taikka hiukan hajoteltiin; luultu että sittekin pysyy valta porvareilla. Mutta nyt pelätään että sosialistit vievät vallan keskinään taistelevilta porvareilta.

Republikaanipuolue syyttää sosialisteja siitä, että ne tulivat vetämään ääniä "edistysmielisiltä", saattaen siten mahdolliseksi Tammanyn voiton. Ikäänkuin olisi mitään väliä sillä, onko vallassa Tammany tai joku muu poliittinen riistajasakki. Työväestö on kaikissa tapauksissa vallan riistajaloukan armoilla.

New Yorkin unionistinen liike on voimakkaasti sosialistipuolueen takana. Ja sillä on siihen enemmän kuin riittävästi syytäkin, sillä se on käynyt nykyisen kunnallishallituksen aikana useita ankarointa lakkoja, joissa se on kaikissa hävinnyt siksi että kunnallishallitus on ollut porvarien käsissä. Sikäläinen työväestö alkaa käsittää valtiollaan tavottoman merkityksen työtaiste-luissa, ja siksi se pyrkii valtaamaan sen käsiinsä. Sillä on jo yksi edustaja kongressissa ja lainlaatu-jakunnassa ja nyt se aikoo lisätä voimaansa. Muutaman päivän kuluttua saamme tietää, miten se onnistuu käytännöllisissä saavutuksissaan.

Mutta itävaltioiden kaupunkien vaalitaisteilla ei meille lantelaisille ole sitä käytännöllistä merkitystä, kuin paikallisille. Me saamme niistä ainostaan innotusta toimintaan täällä, jossa laamaan puolueemme keskuudessa on ollut vallan kamala. Täällä on useassa valtiossa nukkuttu aivan tykkäänään. Ja nukutaan edelleenkin. Koko lännen sosialistinen liike on kamalassa väsymytilassa, josta sen herääminen ei ole muutaman viikon asia.

Täällä ennen niin vilkas toiminta on lakannut ja sijaan tullut veltoutus, johtuneena joko sisäisistä taisteiluista, tai asian käsitämättömyydestä. Californiasa esim. on liike melkein lamassa, puhumattakaan Oregonista, jossa se on viimeisten kolmen vuoden ajalla osottanut tuskin minkälainlaista elonmerkkiä. Ja samalla tavalla on laita Washingtonissa, jossa sisäisten taiste-

lujen heikentämä järjestö on viettänyt kituvaa elämää vuosikausia.

Mutta vaikka toimintamme onkin lamaanuoksissa, niin syytä epätoivon ei ole. Liikkeemme kohoaa voimakkaana ja puoleensa vetävänä idän teollisuuskaupungeissa amerikkalaisen työväestön keskuudessa, ja se on terveen kehityksen merkki jollaista emme voi väärin käsittää. Sellainen nousua on seuraava samanlainen täällä, joskin hitaammoin, sillä lännen erikoiset olot eivät vielä anna sellaista mahdollisuutta työväestön valtiolliselle joukkoungelle, kuin idän tehdaskau-pungeissa tarjoutuu.

Kaikkialla on täälläkin viimeisten työtaistelujen aikana työväestö herännyt käsittämään sen tosiseikan, että ilman valtiollista valtaa on mahdoton käydä työtaisteiluja. Ja jos puolueemme käytettävänä olisi nyt kunnollisia agitatorivälineitä ja varoja, niin ennen pitkää näkisimme sellaisen työväestön joukkoliikkeen nousun kautta koko Yhdysvaltojen, että sen vertaista ei olisi voitu odottaakaan.

Kaikkialla vallitsee tyytymättömyys vanhojen puolueiden menettelyyn, ja sellaista tilannetta voi työväestön kumouksellisen joukkoliikkeen käyttäjä hyväksyä, jos se vain on mahdollista kunnollisen työvoiman ja varojen vuoksi. Sekin joukko, joka takavuosina jätti puolueemme käsittämättä työväestön valtiollisen toiminnan merkitystä, ja luullen saavuttavansa ihannoimansa yhteiskunnan muuttamassa kädenkäänteessä, on osittain palaa-massa takasin työväestön taistelurintamaan, menettettyään tavottoman paljon asettamassa taistelussa ylivoimaista vihollistaan vastaan. Sen jättee palaa-vat takasin sosialistipuolueen lipun alle, rivit harvenneina, mutta valistuneina.

Takokaamme silloin kun rauta on kuumaa. Tehkääme niin paljon valistustyötä englanninkielisen väestön keskuudessa, kuin suinkin on mahdollista, sillä sitte kun sen saamme mukaan, olemme saavuttaneet suuren voiton kansainvälisen työväenliikkeen taistelussa.

kestipolueeksi, joten hän ei suuria välttäne sellaisen puolueen myötä-tuntuisuuslauseista. Paras myötätun-tuisuuden osuus hänelle — ja ainoa mikä tällä hetkellä olisi puolueelle välttämätöntä — on pelata takasin kansainvälisen sosialismin köyhälistöis-vallankumoukselliseen luokkastaistelutaktiikkaan.

MIKSI SITÄ LEHTÄ RANGAISTIIN.

Jolloinkin sanomalehtilakkautusten syyt voivat jäädä epäselviksi, mutta toisinaan sattuu, että todellinen syy tulee selvemmäksi kuin mitä asianomaiset soisvatkaan. Sellainen syy tapaus on Buffalossa ilmestyneen saksalaisen Arbeiter-Zeitungen pidät-täminen 2:n luokan postista. Sille lehdelle se ei tosin merkitse samaa kuin lakkauttaminen, sillä se on viikkolehti ja sitä levittää varsin vähän Buffalon ukpuolelle. Se voi siis tuosta kurituksesta huolimatta vielä jatkaa ilmestymistään. Mutta tämä huolimatta kurin tarkoitus juuri tämän lehden suhteen esilyty eri-koisen selvänä.

Tämä Arbeiter-Zeitung oli aikoinaan sosialistinen työväenlehti, kun tov. Steiner oli sen toimittajana, mutta Steinerin erottua vuosia sitten siltä katosi sosialistinen luonne tykkäänään, ja se muuttui vahvasti saksalaismielisen Saksalais-amerikkalaisen kansallisiin äänenkannattajaksi. Uudesta tehtävästään se oli niin ylpeä, että julisti sitä joka numeronsa etusivun poikki ulottuvassa otsikossa. Sisällisyys oli otsikon mukainen, mahdottoman saksalaiskansallinen, ja vain harvoin yritti toimitus hieman mieleontaa lehden sisällä kansallista luonnetta heikollia viittauksilla siihen sosialismin, mikä etenee aikaa sen palstojen kaunisti. Mutta yleensä oli Arbeiter-Zeitung aivan yhtä hohenzollerilaismielinen saksalais-hullu kuin kansaan N. Y. Staatszeitung erään 20,000 maksuosuutuksen saatuaan.

Näin ollen ei ketään erityisesti ilmettyä, vaikka tuolta lehdeltä 22:n luokan postioikeudet kieltettiin — saattaisi lujilla arvela. Eipä ei — kun lehti oli tuon saksalaiskielisen toimituksen käsissä. Mutta vast'kään oli tämän saksalaismielisen toimittajan sijaan otettu tov. Jos Mosler, joka oli suostunut rupeamaan toimeen ainostaan sillä nimennomaisella ehdolla, että lehti jälleen aletaan toimittaa kansainvälisen sosialismin hengessä. Ja kun ensimmäinen ei-saksalaismieliseen suuntaan toimitettu numero ilmestyi, niin heti putosi pyöveliä kirvestä.

"Mikään suuri uudistus, mikään suuri valtiollinen liike joko lainla-dinnan tahi sen toimeenpanon alalla ei missään maassa ole lähtenyt sen hallituksen taholta." — Henry T. Buckle.

kaanjoen oikeus, onni ja kunnia." Nyt, toverit, tuon kaunilan lupauksen sijaan on tullut hyökkäys Suomen kansan Eduskuntaa vastaan ja Te tiedätte, mikä on syytä. Syytä on se, että Eduskunta ei hyväksynyt Väliaikaisen Hallituksen ehdotusta erinäisten Suomen asiain siirtämisestä kenraalikuvernööri ja Suomen Senaatin ratkaistavaksi, vaan muutti tämän ehdotuksen Suomen itsemääräämis-oikeuden sekä myös Venäjän vallankumouksellisen kansanvallan edustajain vaatimusten mukaiseksi laiksi.

Tiedätte, toverit, että Eduskunta tätä lakia säätessään todella mahdollisimman tarkasti piti silmällä Yleisvenäläisen työ- ja sotamiesneuvosten kongressin päätöstä. Niinpä Eduskunta silloin syrjäytti kysymyksen Suomen valtiollisesta riippumattomuudesta, jota edellämäntä yleisvenäläisen kongressi tosin lausui kannattavansa, mutta edellytti että sen ratkaisu siirrettäisiin Venäjän perustavaan kansalliskokoukseen. Ulkopoliittikan asiat jätti Eduskunnan säätämä laki edelleen Venäjän valtaan, aivan niinkuin tähänkin asti. Samalla se jätti Venäjälle entisen valtan pitää sotajoukkojaan ja varustuksiaan Suomessa, eikä antanut Eduskunnalle oikeutta yksinään ja ominpäin tehdä mitään muutoksia Suomen sotilaislainsäädäntöön tai sotilashallintoon. Mutta myös asioissa, jotka ovat Suomen sisäisiä asioita, tämä laki jättää Suomen kansan Eduskunnalle sen ylimmän ratkaisuvallan, joka ennen oli keisarilla Suomen hallitsijana.

Onko tämä väärin, toverit.

Suomen työväenluokan tulevaisuudelle on tämä kansanvaltaisen vapauden perustuslaki välttämätön, jotta ei suomalainen eikä venäläinen virkavaltia ja kapitalismi voisi estää kaivattuja hyödyllisiä uudistuksia. Te, venäläiset toverit, harkittakaa nyt omanuntonne mukaan: Onko tämä tällainen Suomen sisäisen vapauden laki Venäjän kansan onnelle ja tulevaisuudelle vähääkään vahingollinen? Meistä sellainen ajatus on mahdoton. Sellaisia voivat välttää ainostaan venäläisen imperialismin ahneet sielut ja niiden pimitämät.

Nykyinen pääministeri A. F. Kerrenski oikeusministerinä viime keväänä, heti valankumouksen jälkeen, ilmoitti olevansa valmis hyväksymään Suomen sisäisestä vapandesta ehdotuksen, joka sisälsi kansallemme enemmän vapautta kuin Eduskunnan nyt säätämä laki. Nykyinen työministeri Skobelev sekin N. Tshaiden valtakunnan duuman jäsenenä syyskuun 1915 neuvottelemme heidän kanssaan olivat puolueemme edustajain kanssa yhtämielisiä siitä, että kun vapauden aika tulee, on Suomen Eduskunnan päätösvaltaan jätettävä Suomen asiain kohtalo. Ovako he nyt toisella kannalla? Tosin tänä kesänä Jonkun aikaa yleisvenäläisen työ- ja sotamiesneuvosten kongressin jälkeen toverit Tshaiden, Avksentjev, Dan ja Lieber saapuivat luoksemme ehdottamaan, että huolimatta mainitun kongressin päätöksestä, emme hyväksyisi sen mukaista lakia. Mutta silloin oli Eduskunta jo ennättänyt päättää lain toisessa lukemisessa, niin, ettei siihen lähtisä enää voimuttu mitään muutoksia tehdä. Ja minkälähdin siihen muutoksia olisi tarvinnutkaan tehdä, sitä eivät mainitut toverit meille ymmärrettävästi selittäneet; ei myöskään sitä, minkälähdin tämä Suomen laki olisi vastoin Eduskunnan oikeuskäsitystä alistettava Venäjän Väliaikaisen Hallituksen vahvistettavaksi, niin että se voisi sen joko hyväksyä tai kuitenkin luultavinta oli, hylätä. Oihhan myöskin Yleisvenäläisen työ- ja sotamiesneuvosten kongressin päätöksessä vaadittu hallitusta vain "tunnustamaan" Eduskunnalle kysymyksessä olevat oikeudet. Ja sitä tunnustusta myöskin Eduskunta lain säätettyään pyysi Väliaikaiselta Hallitukselta adressinaan, johon kuitenkin siten odottamatta tuli odottamaton vastaus: hajotuskäsäky.

Myöntänne, venäläiset toverit, että näin syntynyt poliittinen asema, joka on saattanut tällaiseksi muodostua ainostaan nykyisen kauhean sodan aiheuttamassa sekasotussa, on vaarallinen ja kiero. Suomen työväenluokan poliittinen edustus on vaarassa joutua oikeudettoman väkivalvan alaiseksi. Ja Teidän, Venäjän työväenluokan poliittinen luokkastaisteluintama on joutumassa siihen vaaraan, että osa siitä kenties tuhlisi Venäjän porvariston rinnalla, väkivalloisesti tai välttämättä, edistämään oimien kansallisuusperiaatteidemme sortamista ja vainoa. Kumpi vaara on kolmampi? Teidänkö vai meidän, sitä emme tiedä. Mutta molemmilla meillä, Venäjän ja Suomen sosialistifilla työväenliikkeillä on yhtenäinen vaara: se, että kohta mahdollisesti emme enää lainkaan ymmärtäisi toisiamme, eikä kansainvälisen solidaarisuuden kieltä. Ja se on kaikkein kolkein vaara nykyisessä kierossa tilanteessa.

Uskokaa, toverit, että vilpittömästi koostame ymmärtää Teitä viimeisen Venäjän kapitalistien ja muiden a-sisällisellä voimalla, jota eivät mitäänajaloukkain puolelta kestävä kiil-

leitä hyökkäyksiä, jos seisotte tinkimättä Suomen kansan itsemääräämis-oikeuden kannalla. Ymmärrämme myös, että iso osa Teistä pelkää periaatteellisen tinkimättömyyden Suomen kansan oikeuksien suhteen mahdollisesti voivan hajottaa oman maamme vallankumouksellisten voimain kokoomusta suuttamalla porvarillisilla aineilla. Ymmärrämme niinkään, että Venäjän vallankumouksen voitolle pääsystä taantumussellisten hankkeiden suhteen riippuu tuntuvaasti Suomenkin kansan pelastumisen sellaisesta sorron vaarasta kuin tsarain vallan aikana täällä oli. Mutta eikö, toverit, sekin olisi taantumuksen voitto, jos nyt tsarivallasta vapautunut Venäjän valta esiintyisi Suomen kansanvaltan sortajana porvarillisten väkivallanritarien talouden mukaisesti? Ja eikö olisi venäläisen taantumuksen suurin mahdollinen voitto se, jos se saisi vielä ison osan Teitä sosialistejakin kannattamaan sortopoliittikka Suomessa?

Jotta niin ei tapahtuisi, jotta suomalaisen ja venäläisen taantumus ei saisi sorronyöstään riemuita yhdenkään venäläisen, työväen kansainväliseen yhteyteen kuuluvan sosialistipuolueen avustuksesta tai edes äännetöstä kannatuksesta, — sitä varten, toverit, tällä kirjelmällä käännyimme Teidän puoleenne.

Kysymme ainostaan mielipidettänne, pyydämme julkista lausuntoa kannastanne. Emme pyydä teiltä tässä mitään toimenpidettä oikeutemme suojaksi. Emme pyri sekaantumaa teidän ja Väliaikaisen Hallituksen väleihin, jotka eivät meille kuulu. Emme edes kehoita teitä käyttämään vaikutusvaltaanne Väliaikaisen Hallitukseen, niin ettei se antautuisi kansalliskiihkoisten vaatimalle tielle; jos jotkut teistä itsestään katsovat sopivaksi tai joihin merkitseväksi silhen suuntaan neuvolliaan vaikuttaa, se on teidän asiansa, ei meidän.

Kaikkien vähimmän kehoitamme teidän venäläisiä enempiä kuin suomalaisiaankin toverita Eduskuntamme suojelemiseksi aseelliseen taisteluun Väliaikaiselta Hallitusta vastaan. Sellaisia yllytyksiä on tosin venäläisissä porvarillisissa sanomalehdissä viittailen väitetty meikäläiseltä tahtojta harjoitettavana Helsingissä olevain venäläisten sotilasovrien keskuudessa. Mutta se väite on provokaattorinen valhe. Me sellämme läten julkisesti aivan päinvastoin: Jos niinkin kävisi, — jota emme toki vielä voi uskoa, — että Väliaikainen Hallitus syrjäytisi nyt käyttämään valtakunnan sotaväkeä Eduskuntamme hajottamiseksi ja lainsäädäntötyöemme estämiseksi, varotamme kaikkia sekä venäläisiä että suomalaisia oikeutemme todellista ystäviä: Älkää nostako kättänne tätä väkivaltaa vastaan! Sillä sellainen olisi mieleltään ja luultavasti vain taantumuskäsitteille sortajille edullista, mutta Suomen työväenliikkeelle vaarallista. Samoin kuin me panemme jyrkän vastalauseemme sitä vastaan, että meitä itseämme uhataan väkivalloilla, ehkäpä verenvuodatuksellakin, samoin pidämme velvollisuutenamme tällä jyrkällä varotuksella kehoittaa teitä, ettei kukaan venäläinen tai suomalainen toveri harmitsemattomasta innosta antaudu tässä asiassa väkivaltaan tai verenvuodatuksen uhriksi.

Meidän asiamme on niin oikea ja niin vankalla kansan kannatuksen pohjalla, että voimme uskoa sen lopputakin voitavain omalla sievellellä painollaan, historiallisen edistyksen sisäisellä voimalla, jota eivät mitkään pistimet pidä.

Emme siis tällä kirjelmällä pyydä teiltä, venäläiset toverit, mutta kuin että ilmoitatte hyökkävään mielipiteenne uhattua väkivaltaan käyttämiseen nähden Eduskuntaamme vastaan. Jos mielipiteenne todella hyökkävää on sanokaa se julki niin selvästi, ettei epäilyksille sija jää! Ja sanokaa se pian, ettei äänetömyyttänne kukaan voisi selittää väkivalan hyväksymiseksi.

Kun ennakolta irtisanouduitte vastunalaaisuudesta uhattuan väkivaltaan, niin mikä hetkellisest mitenkävi, on ainakin voitettu kohtalokkaan ristiriidan vaara Suomen ja Venäjän työväenliikkeen kesken. Sillä pohja sovinnolliselle neuvottelulle. Solidaarisin mielin voi jatkaa kummankin maan työväen vapauttava luokkastaistelu, toivotavasti aina mahdollisimman tarkoin hyödyttämättä toisen maan taantumuksellista. Ja myöskin kansainväliset sosialistkongressit, jolle nämä kansallisuusvaaran riemuvuorina on kertynyt peiloitava määrä keskinäisen rildan aiheutta, voivat päästä toki yhtä, joskin pienellä, riitakysymystä vähemmällä.

Helsingissä, 24 p:nä elokuuta 1917.
 Suomen Eduskunnan sosialidemokratinen ryhmä.

Yllöleavaan julistukseen vastaa Novaja Shina, että he tunnustavat eduskunnalle oikeuden päättää lopullisesti sisäistä hallintoa koskevista kysymyksistä. He luottavat Suomen kansan kylmäverisyyteen ja yhdessä sen edustajain kanssa uskovat, että Suomen asia voittoa moraaliseilla arvoillaan ja historiallisella kehityksensä sisäisellä voimalla, jota eivät mitäänajaloukkain puolelta kestävä kiil-

MAILMANKATSOMUKSIA

SALAISEN DIPLOMATIAN SAAVUTUKSIA.

Kohta Euroopan sodan puhjetta alkoi eräs siihen asti laajemmista piireissä vähän tunnettu heti Providence Journal herättää erikoista huomiota paljastamalla saksalaisten vehkeilyä Yhdysvalloissa. Vähä väliä julkaisi lehti selostuksia saksalaisten vakolusta ja väitti, että kaikkialla tapahtuneet räjähdykset, ampuarivetyöläisten lakot, laivojen palot y.m. joh-tuivat saksalaisista vaikuttimista; syyttivät niiden joko suoranaisiksi taikka välillisiksi aiheuttajiksi täkäläisissä Saksan huomatunpia virallisissa ja epävirallisissa edustajia. Lehti mainitsi niiden lahjomistarkoituksia varten käytettävään summien määränkin, joita Berliinistä sitä tarkoitusta varten tähän lähetettiin, ja joiden tavaton suuruus saattoi epäilemään lehden tiedonantojen todenperäisyyttä. Vasta sitte kun kävi selville, että lehdeillä oli läheistä yhteyttä Britannian Washingtonissa olevaan lähettilään vahingosta, täytyi hänen ryhtyä oikeudenkäynnillä hakemaan vahingonkorvausta. Hänelle toimitettiin 500 dollaria. Mutta hänen lakimiehensä pidätti vaivotstaan 300 dollaria ja antoi muurarille loput 200 dollaria.

Muurari katsoi häneen allistuneena. "Miksi katsootte minun tuolla lailla?" kysyi asianajaja.

"En niin erittäin miksiäkään," vastasi muurari, "minä vain ihmettelen, että teko siltä rakennukselta putoitte ja kylkiluonne taitoitte — vai minäkö?"

KUMPIKO?

Muurari oli rakennuskelta putoas- sivat yksimielisesti päättäneet lähettää osanotto-sähkösanoman, sen johdosta kun hänet tuomittiin 18 vuodeksi pakkotyöhön itävaltan ent. pääministerin kreivi Styrgk'lin murhasta.

Siihen huomauttaa N. Y. Volkzeitung, että toveri Adler teki tuon tekonsa suurimmaksi osaksi siltä syytä, kun oli joutunut epätoivoon ennen niin vallankumouksellisen vallan sosialistipuolueen rappaumista. Näillä koneilla saatiin varas-

Suomen sosialistipuolueen vetoamus Venäjän sosialisteihin

Suomen Eduskunnan sos-dem. ryhmä on lähettänyt Venäjän sosialistipuolueelle näin kuuluvan avoimen kirjeen:

Venäläiset toverit!

Tiedätte, että Suomen Eduskunta on käsketty hajauttamaan Venäjän Väliaikaisen Hallituksen manifestilla, joka Eduskunnan oikeuskäsityksen mukaan ei ole laillinen. Kenties tiedätte myös, että venäläisten viranomaisten puolesta on uhattu sotilaslaitta väkivaltaa Eduskuntaamme vastaan sen kokoonnuessa seuraavaan täysistuntoon elok. 29 p:nä.

Kysymme, toverit, hyväksytekö tällaisen Venäjän valtiostäntöoikeutek- tä, käsittäksenne, että tässä on kysymyksessä sen raskaat loukkaukset. Ehkä osalla teistä on tässä suhteessa toimen oikeuskäsitys kuin meillä. Siihen emme tässä puutu, sillä pääsääntöisesti Teille esittämämme kysymys on poliittinen eikä juridinen tulkinna kysymys. Huomautamme vain ohimennen, että joskin Väliaikaisen Hallituksen julkaisema Eduskunnan hajotuskäsäky vähemmistö Suomen Eduskunnan jäsenistä tahtoo välttää lailliseksi, ei Suomen taantumuskäsitteissä kansanvaltaisella tieltä ole yhtä ainoasta miestä, joka julkaisi selttää venäläisen sotavoi-man käytön Eduskunnan jäseniä tai muuta Suomen kansalaisia vastaan muuksi kuin selväksi laittomaksi väkivalaksi.

Viime keväänä, jolloin nykyinen Eduskuntamme kokouutti, vakuutti kenraalikuvernööri Venäjän Väliaikaisen Hallituksen nimessä:

"Vapaan Venäjän kansa ei täst' edes milloinkaan ole loukkaava suoralaisista vapautta, koska se nyt ilolla tuntee, että vapaus on kaikkien

Käytännöllinen.

Vaimo (miehelleen, joka on ostanut teposolvan vähittäismaksulla): "Päiväkaudet sinä vain loikolet sinä kahvassa etkä viitsi enää mitään muuta tehdä."

Mies: "No, hitossa, pitäähän sitä toki käyttää, ennenkuin hakevat sen pois!"

TOHT. FRIEDRICH ADLERILLE

ovat itävaltan sosialisten puoluepäivät yksimielisesti päättäneet lähettää osanotto-sähkösanoman, sen johdosta kun hänet tuomittiin 18 vuodeksi pakkotyöhön itävaltan ent. pääministerin kreivi Styrgk'lin murhasta.

Siihen huomauttaa N. Y. Volkzeitung, että toveri Adler teki tuon tekonsa suurimmaksi osaksi siltä syytä, kun oli joutunut epätoivoon ennen niin vallankumouksellisen vallan sosialistipuolueen rappaumista. Näillä koneilla saatiin varas-